

BLESZ, Mihály

Szabadsegélykérő

„M. Hírek” 1968 május 20. Parancs

Végül arnyas fák közt itt halad a Tudomány utca, amelyet az öreg Blesz Mihályról nevezett el a tréfás kedvű falu. Blesz bátyánk szegény kisparaszt volt, azután amerikai magyar lett, némi kis vagyonkával hazatért, s a nagyvilágot járva annyi ismeretre tett szert, hogy -tele volt a feje sok nagy tudománnyal-

Búcsúzásul elmegyek még a Tudomány utcába, az öreg Blesz emlékét fölidézni. Néhány éve halt meg a vén amerikai magyar. Sokat faggattam életében, sok történetet följegyeztem, csodáltam eszét, gondolatainak bátorságát, végtelen tapasztalatainak tárházát, amelyben élt. Nagyszál, bajszos, egyenes tartású, végtelenül higgadt észjárású, bölcs és racionális ember volt az öreg. A romantikát nem kedvelte, hazugságot nem tűrt, érzelmeségtől mindig tartózkodott. Már túl volt a hetvenen, egyedül élt Fuxi kuttyájával. Senkije sem volt. Megkérdeztem tőle: miért jött Amerikából haza? Az érzelmeiktől tartózkodó, hűvös, bölcs öreg így felelt: „Pittsburg mellett, ahol dolgoztam, néztem a levelek hullását. Eszembe jutott az órác.”

Ruffy Péter.